

Οι ουρόλιθοι, κοινώς οι πέτρες που αναπτύσσονται σε διάφορα σημεία του ουροποιητικού συστήματος, διακρίνονται ανάλογα με τη χημική σύστασή τους σε 6 είδη.

Συγκεκριμένα και σύμφωνα με την Ελληνική Ουρολογική Εταιρεία, οι ουρόλιθοι διακρίνονται στα εξής είδη:

- 1) Λίθοι οξαλικού ασβεστίου (στο 30%-35% των περιπτώσεων).
- 2) Λίθοι φωσφορικού ασβεστίου (στο 5%-10%).
- 3) Μεικτοί, οξαλικού και φωσφορικού ασβεστίου (στο 35%-40%).

4) Λίθοι εναμμώνιου φωσφορικού μαγνησίου, που είναι φλεγμονώδεις (στο 10%-15%).

5) Λίθοι ουρικού οξέος (στο 8%-10% των περιπτώσεων).

6) Λίθοι κυστίνης (στο 2%-3%).

Η γνώση της χημικής σύστασης των ουρολίθων έχει μεγάλη σημασία για τον τρόπο της θεραπευτικής προσέγγισης αλλά και για την πρόληψη της κάθε περίπτωσης.

Τα ούρα περιέχουν άχρηστες ουσίες και άλατα που αποβάλλονται από τον οργανισμό με τα ούρα χωρίς πρόβλημα. Μερικές φορές, όμως, τα άλατα σχηματίζουν κρυστάλλους και δημιουργούν τους λίθους.

Οι προϋποθέσεις δημιουργίας λίθων μπορεί να είναι τα πολύ πυκνά ούρα (είτε από αυξημένη αποβολή αλάτων από διάφορες παθολογικές αιτίες είτε από στέρηση υγρών), η λίμναση των ούρων σε κάποιο σημείο του αποχετευτικού συστήματος, η μόλυνση των ούρων (ουρολοίμωξη) από διάφορα μικρόβια και ενδογενείς (γονιδιακοί) παράγοντες.

Πηγή: onmed.gr